

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2019 r.

w sprawie poziomu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego²⁾

Na podstawie art. 128 ust. 6a pkt 2b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa poziom istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego, o którym mowa w art. 178 ust. 2 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 575/2013”.

§ 2. Kwotę stanowiącą sumę wszystkich kwot przeterminowanych zobowiązań kredytowych dłużnika wobec instytucji, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia 575/2013, jej jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych, uznaje się za istotną, jeżeli jej poziom przekroczy:

- 1) w przypadku:
 - a) ekspozycji detalicznych – 400 złotych,
 - b) innych niż ekspozycje detaliczne – 2000 złotych oraz

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie §1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.).

³⁾ Zmiany przedmiotowego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 144 z 7.06.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 322 z 7.12.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1.

- 2) 1% łącznej kwoty wszystkich ekspozycji bilansowych tej instytucji, jej jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych wobec tego dłużnika, z wyłączeniem ekspozycji kapitałowych.

§ 3. Do określenia wartości, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a oraz pkt 2, w przypadku instytucji kredytowych stosujących definicję niewykonania zobowiązania, określoną w art. 178 ust. 1 akapit pierwszy lit. a i b rozporządzenia 575/2013, dla ekspozycji detalicznych na poziomie poszczególnych instrumentów kredytowych, mają zastosowanie kwoty na poziomie tych instrumentów kredytowych udzielonych dłużnikowi.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 128 ust. 6a pkt 2b ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326).

W dniu 7 marca 2019 r. weszła w życie ustawa z dnia 17 stycznia 2019 r. *o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji oraz niektórych innych ustaw*. Zgodnie z ustawą nowelizującą, w ustawie – Prawo bankowe, wprowadzona została delegacja ustawowa dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania projektowanego aktu wykonawczego w celu wykonania kompetencji wynikającej z art. 178 ust. 2 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem CRR”.

Identyfikacja przeterminowanego zobowiązania kredytowego służy do stwierdzenia stanu niewykonania zobowiązania i w konsekwencji wpływa na poziom wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego oraz poziom oczekiwanych strat. Polska, podobnie jak pozostałe Państwa Członkowskie, została zobowiązana na mocy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/171 z dnia 19 października 2017 r. *uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wysokości progu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego* (Dz. Urz. UE L 32 z 6.2.2018 r., str. 1), zwanego dalej: „rozporządzeniem delegowanym”, do zdefiniowania kryteriów, po przekroczeniu których przeterminowane zobowiązanie kredytowe zostanie sklasyfikowane jako niewykonanie zobowiązania (default).

Zgodnie z rozporządzeniem delegowanym próg istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego składa się z elementów bezwzględnych i względnych. Składnik bezwzględny określa maksymalną kwotę sumy wszystkich kwot przeterminowanych zobowiązań dłużnika wobec instytucji, jej jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych, dalej „przeterminowane zobowiązanie kredytowe”. Składnik względny wyrażony jest jako wielkość procentowa odzwierciedlająca kwotę przeterminowanych zobowiązań kredytowych w stosunku do łącznej kwoty wszystkich ekspozycji bilansowych tej instytucji, jej jednostki dominującej lub z którejkolwiek z jej jednostek zależnych wobec tego dłużnika, z wyłączeniem ekspozycji kapitałowych.

Jednocześnie w sytuacji, gdy w odniesieniu do ekspozycji detalicznych stosowana jest definicja niewykonania zobowiązania na poziomie poszczególnych instrumentów kredytowych, a nie w stosunku do ogółu zobowiązań kredytobiorcy, wówczas „przeterminowane zobowiązania kredytowe” oraz „łączna kwota wszystkich ekspozycji bilansowych tej instytucji wobec tego dłużnika, z wyłączeniem ekspozycji kapitałowych” odnoszą się do kwot zobowiązań kredytowych dłużnika, które wynikają z jednego instrumentu kredytowego udzielonego przez tę instytucję, jej jednostką dominującą lub którąkolwiek z jej jednostek zależnych.

W rozporządzeniu delegowanym zostały określone wartości graniczne progu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego. W odniesieniu do składnika bezwzględnego dla ekspozycji detalicznych kwota maksymalna wynosi 100 euro lub równowartości tej kwoty w odpowiedniej walucie krajowej, a dla innych niż detaliczne 500 euro lub równowartości tej kwoty w odpowiedniej walucie krajowej. Dopuszczalna wartość progu względnego znajduje się w przedziale 0%-2,5%, przy czym wartość domyślna wynosi 1%.

Projekt rozporządzenia przewiduje następujące parametry w zakresie progu istotności:

- 1) składnik bezwzględny:
 - 400 złotych w przypadku ekspozycji detalicznych,
 - 2000 złotych w przypadku ekspozycji innych niż detaliczne.
- 2) składnik względny na poziomie 1% ekspozycji dłużnika.

Zaproponowane parametry progu są zbieżne z domyślnymi parametrami progu określonymi w rozporządzeniu delegowanym oraz z parametrami kształtującymi się w innych państwach UE. Takie podejście zwiększa spójność procesu identyfikacji niewykonania zobowiązania, co ma szczególne znaczenie w przypadku banków konsolidowanych na poziomie UE. Ponadto zaproponowana wysokość składnika bezwzględnego stanowi przybliżoną wartość składnika wynikającego z rozporządzenia delegowanego i jednocześnie zapewnia bufor związany z ewentualnymi fluktuacjami kursu EUR/PLN. Jednocześnie należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 5 rozporządzenia delegowanego, w przypadku wystąpienia wahań kursu powodujących przekroczenie równowartości składnika bezwzględnego wyrażonego w innej walucie względem wielkości ustalonej w euro, składnik ten może pozostać niezmienny, chyba, że przestał on odzwierciedlać racjonalny poziom ryzyka.

Elementem niezbędnym w procesie oceny istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego jest kryterium czasu. Zobowiązanie, w przypadku którego przekroczony został

zarówno składnik bezwzględny, jak i względny, może zostać uznane za istotne tylko w sytuacji, gdy zwłoka w wykonaniu zobowiązania przekracza 90 dni. Kryterium czasu zawarte jest w art. 178 ust. 1 lit. b rozporządzenia CRR, które co do zasady jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Zgodnie z art. 6 rozporządzenia delegowanego, graniczną datą rozpoczęcia stosowania przepisów określających próg istotności na poziomie państw UE jest data 31 grudnia 2020 r.

Mając na uwadze konieczność dostosowania się instytucji kredytowych do proponowanych przepisów, rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 128 ust. 6a ustawy - Prawo bankowe, projekt rozporządzenia zostanie zaopiniowany przez Komisję Nadzoru Finansowego.

Zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/171 z dnia 19 października 2017 r. *uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wysokości progu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego* projektowane rozporządzenie wymaga dokonania powiadomienia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 - Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych dotyczącym rozporządzeń Ministra Finansów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie

udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, z późn. zm.).

W opinii projektodawców projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.